

Forventninger om Lettelse i Tiendehyrden. Den Bedømmelse, nærværende Lovforslag i sin Heelhed i sine Grundtræk har faaet hos endeel Medlemmer, nemlig som Noget, der aldeles ikke træffer, hvad der skulde være Folketets og den lovgivende Mægts Tanke, kan jeg ikke godt tiltræde. Jeg troer, at det for det Første ikke kan benægtes, at det, der synes at være den væsentligste Anke ved den nærværende Lønningsmaade, — Forffjellen mellem den Løn, Præsterne faae paa de forffjellige Steder i Landet, — er der gjort stærke Forsøg paa at afhjælpe. Jeg troer heller ikke, det vil kunne nægtes, at Bestemmelsen om, at det tvungne Offer og Accidenter, hvorover der er Misforhold omkring i Landet, og det ikke uden Grund, falde bort, fortjener nogen Paaffjonnelse, hvis Bestemmelsen derom virkelig kan gjenneføres, uden at der senere falder en anden tungere Afgift istedet, ligesom ogsaa Bestemmelsen om at afhænde endeel af Præstegaardsjorderne bør medtages ved Betragtningen. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) holdt et Foredrag, hvis første Deel jeg glædede mig særdeles meget over, idet det i det Hele taget gik ud fra den Grundtanke, som jeg troer i og for sig er rigtig, og som vistnok, naar den bliver fornuftigt gjenneført, vil finde den overveitende Deel af Befolkningens Tilslutning, nemlig at de Indtægter, som nu ere ved de forffjellige Embeder, blive ved Embederne hovedsageligen, men ordnes og fordeles paa hensigtsmæssig Maade, og at adffillige Indtægter gaae ind i Statskassen eller i en Fond, hvad det nu skal være, for dermed at komme andre Formaal i kirkelig eller opdragende Retning tilhjælp. Som sagt, jeg glædede mig endeel derover, og jeg troede, at han paa Grund deraf vilde have fundet sig foranlediget til at slutte sig til nærværende Forslag med adffillige Vædringer, idet det i Grundtanken faldt sammen med hans Betragtning, hvorimod han i den sidste Deel af sit Foredrag Skridt for Skridt fjernede sig saa meget fra Lovforslaget, at han tilsidst kom til at staae som en stik Modstander deraf. Det, som stødte det ærede Medlem i høi Grad, var Dpretelsen af en Pensions-

fond, og det, som han især frygtede, var, at det vordende Kirkeraad skulde komme til at tumle med denne Kirkefonds Midler. For det Første troer jeg ikke, at dette vordende Kirkeraad nogenfinde vil komme istand med Folketingets og heller ikke med det ærede Medlems Samtykke; altsaa denne Betragtning troer jeg kan bortfalde. For det Andet, hvad selve Dverfludet angaaer, troer jeg, at man i Genhold til, hvad jeg i Begyndelsen nævnte, gjerne, ja jeg kan tilføie med Tryghed, kan see bort fra det. Det nærværende Lovforslag fremtræder her med et Dverflud af 43,000 Rb.; men naar man seer lidt nærmere til og tænker sig Forholdene, som de ville udvikle sig — jeg vil først tage et Forhold, Pensionsvæsnets — naar vi da anstille en Sammenligning med det, hvormed det nærmest maa antages beslegtet, nemlig Skolelærernes Pensioner, idet disse nu pensioneres paa samme Maade, som Præsterne ville komme til at pensioneres paa, saa stiller det sig for Skolelærernes Vedkommende saa, at den Pension, de nu erholde, er tre Gange saa stor i sin Heelhed, som den var efter den gamle Pensionsmaade, og der er Udfigt til, at den vil blive endnu større. Her er man gaaet ud fra den Forudsætning for Præsternes Vedkommende, at Udgiften til Pensionerne i det Hele fremdeles uagtet den nye Ordning skulde vedblive at være, som den nu er. Jeg troer, at det maaskee ikke vil være nogen Dverdrivelse, hvis man lagde mindst 100,000 Rb. til. Der er et Forhold, som heller ikke er taget med i denne Beregning, og det er Dpretelsen af nye Præstekald. Efter hvad der fra flere Sider er oplyst, og efter hvad der absolut maa fremgaae af Forholdene, behøves der ikke saa nye Embeder omkring i Landet, og den Beføstning, som dermed vil medgaae, vil vise sig heller ikke at være saa ubetydelig. Der er endnu et Forhold, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) kom ind paa, nemlig Forholdet mellem Landet, Kjøbstæderne og Kjøbenhavn. Det, hvorved man kommer til det nævnte Dverflud for Landets Vedkommende, er jo især, at to Ting, nemlig Tienden og Præstegaardsjorden, ere saa rigelige, at disse i Forening med andre Indtægter kun kunne for endeel Raids Vedkom-